

เอ็กซ์ไฟล์เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑

Antonov 148 กับ BAe 146 ความเหมือนที่แตกต่าง

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑. และ ๒. Antonov 148 เป็นอากาศยานความจุประมาณร้อยกว่าที่นั่ง มีประตูหน้า และหลัง (ใหญ่กว่า Boeing 727) ออกแบบให้ปีกหัวลำตัว ใช้สองเครื่องยนต์ไอพ่น ซึ่งมองเห็นได้ชัดจากหน้าต่างห้องโดยสาร (ปีกอยู่ด้านบนเหนือลำตัว) ๓ คูติ ๆ ขณะจอด ในภาพจะเห็น Bird avoidance cover หรือฝาปิดกันนกเข้าไปในเครื่องยนต์ ๔ หาง แลคล้ายอากาศยาน Illushin 76 ย่อส่วน ๕ ในห้องโดยสาร แต่ละแถวมี ๓+๒ ที่นั่ง เป็นเบาะหนัง สีขาวฟ้าสไต ซึ่งเป็นสีของ Antonov ตกแต่งแบบเรียบง่าย และ ๖ ห้องนักบิน ทันสมัย คล้ายอากาศยานผลิตในยุโรป เช่น Airbus หรือ Boeing รุ่นใหม่ ๆ แต่ยังมีแผงเหล็กทาสีเขียว ๆ ให้เห็น

อากาศยานคู่เหมือน BAe 146 ซ้าย HS-TBJ "ชลบุรี" และขวา HS-TBM "วัฒนานคร" ทั้งสองลำปลดประจำการตั้งแต่วราวปี พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๖ ปัจจุบัน นามพระราชทานทั้งสองนาม ถูกสวมโดยอากาศยานรุ่นใหม่ (A340-642 HS-TNC "ชลบุรี" และ A340-642 HS-TNA "วัฒนานคร"ตามลำดับ) ไม่ต้องอธิบายความเหมือน หรือความคล้ายคลึง

ตึก ภ.ป.ร ขอสยาลาแดง และคอนเวนต

เทอมนี้ผมสอนหนังสือวิชา การออกแบบอาคาร (Building design) ทุก ๆ ครั้งที่สอน จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จนบัดนี้เกือบสิบปี สิ่งที่มีมากขึ้นคือ รูป และเรื่องที่เก็บเอามาใช้สอน สอนหนังสือก็เหมือนกับถูกบังคับ ให้ต้องค้นคว้า เรื่องราวบางเรื่องนานจนลืมเลือน ต้องรื้อฟื้นความทรงจำด้วยการไปดูให้นึกได้ บางเรื่องต้องขงูโทรศัพท์ถาม ไถ่เพื่อน ๆ หรือผู้รู้ ซึ่งหลายท่านอำนวยการวิชาชีพไปแล้ว น่าเสียดายที่ผมไม่มีโอกาสหลายท่านจากโลกนี้ไปแล้ว ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ไว้ ทั้งนี้ เพราะผมเองก็ห่างเหินการทำงานมา มาก เป็นครูสอนหนังสือ ทำให้โง่งง ๆ

ถนนสีลม สาทร และพระรามที่ ๔ เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับคนทำงานอาคารในอดีต แม้ทุกวันนี้จะโรยรา ไปบ้าง เพราะมันไม่มีที่ให้สร้างตึก หรือมีแต่แพงมาก อาคารบนถนนสีลม เป็นกรณีศึกษาที่ดีเกือบทุก ๆ เรื่อง เพราะการก่อสร้างยากลำบาก บ่ายวันอาทิตย์เมื่อสามสี่ปีที่ผ่านมา ผมนั่งรถไฟไฟฟ้าไปลงที่สถานีศาลาแดง เพื่อเดินถ่ายรูปอาคารหลายหลังเพื่อเก็บไว้ใช้สอนหนังสือ และแวะดูอาคารสองสามหลังที่เคยร่วมทำงานเมื่อครั้ง ก่อสร้าง ตั้งใจจะเขียนเล่าให้ท่านฟังด้วย วันนี้ดูรูปบางรูปไปก่อน

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ และ ๒ อาคารภ.ป.ร. เป็นตึกผู้ป่วยของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งอยู่ตรงหัวมุมถนนราชดำริ สีลม ตัดกับถนนพระรามที่ ๔ เป็นทำเลที่ดีมาก จำได้ว่า อาคารหลังนี้ก่อสร้างด้วยเงินบริจาค สถาปนิกออกแบบโดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย (Function) จนบางคนบ่นว่า ไม่สวยงามเลย จำได้ว่า บริษัทก่อสร้างก็ร่วมลงทุนลงแรงสร้างให้ ถือเป็นการร่วมบริจาค จนถึงวันนี้ กว่า ๒๐ ปีแล้ว อาคารยังคงสวยงาม ไม่ชำรุดทรุดโทรมความเชย ๆ กลับกลายเป็นมนต์ขลัง แต่สำหรับผม เป็นอาคารที่ไช้ยกเป็นกรณีศึกษาเสมอ ๆ ๓ สะพานคนข้ามจากฝั่งโรงพยาบาลสู่หัวถนนสีลม ที่ตรงนั้นคืออาคารสีลมเซ็นเตอร์ แต่ก่อนเป็นห้างสรรพสินค้า ปัจจุบันไม่เห็นมีแล้ว ๔ จากสะพานลอยถ่ายย้อนถนนพระรามที่ ๔ ตึกสูงที่เห็นในภาพคือ ดุสิตธานี ตึกสูงในยุคแรก ๆ ของเมืองไทย ถัดไปคืออาคารอับดุลราฮิม (ยอดแหลมสีทอง) และอาคารอื้อจ้อเหลียง ซึ่งเป็นอาคารใหม่ในยุคไล่เลี่ยกันคือช่วงหลัง Building boom ต่อยุควิกฤติเศรษฐกิจ ๕ ขอสยาลาแดง ที่มาของชื่อสถานีรถไฟ หากไปอ่านประวัติศาสตร์สมัยรัชกาลที่ ๕ และ ๖ ก็จะทราบที่มาของชื่อศาลาแดง (หากใจร้อน หาดูใน Internet ก็พบ) หัวมุมถนนเป็นอาคารเก่าแก่ สองชั้น หลังคาปั้นหยามุงด้วยกระเบื้องว่าว ยังคงความเก่าอยู่ได้ทั้งที่ร่ายล้อมด้วยตึกสูงและรถไฟ จำได้ว่าสมัยทำงานก่อสร้างที่อาคารสีลมเซ็นเตอร์ เคยข้ามถนนมากินข้าวมือที่ียงที่ฝั่งนี้ เดินผ่านร้านนี้ทุกวัน ตรงข้ามตึกแถวเก่า ๆ เหล่านี้เป็นอาคารเก่า สมัยก่อนเรียกอาคาร IBM ตามชื่อผู้เช่าใช้อาคาร แล้วขึ้นไปย่ำไว้ที่ตึก ปัจจุบันอาคารเปลี่ยนไปมาก โดยเฉพาะแผงกริบค.ส.ล. สำเร็จรูปที่ใช้บังแสงทั้งอาคาร ถูกถอดออก

แล้วติดกระจกสีออกเขียว ๆ แทน สวยคนละแบบแม้ไม่เหมือนเดิม อาคารหลังนี้มีชื่อเรื่องระบบปลอดภัยว่า มีประสิทธิภาพมาก เพราะสมัยที่ผมทำงานอยู่แถวนั้น วันหนึ่ง เกิดเพลิงไหม้ ที่ชั้นใต้ดินหนึ่งของอาคารหลังนี้ แต่ปรากฏว่า ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เพลิงสงบโดยไม่ลุกลามไปชั้นอื่น ๆ เชื่อว่าเหตุในวันนั้น ทำให้เจ้าของ และผู้ออกแบบอาคารสูงทั้งหลายในกรุงเทพฯ ยอมรับว่า ระบบแจ้งเตือนเพลิงไหม้ และระบบดับเพลิงอัตโนมัติ มีความสำคัญเพียงใด

คำพูดปลอบใจ

วิศวกรคนหนึ่ง ขอหนังสือรับรองจากผม เพื่อไปสมัครงานในองค์กรขนาดใหญ่ นัยว่ามีผู้สมัครแข่งขันกันหลายคน หลายสัปดาห์ผ่านไปองค์กรดังกล่าวแจ้งขอคุณที่ผมเขียนหนังสือรับรองให้ผู้สมัครตามท้องถื่นกำหนด พร้อมขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับผู้สมัคร ผมตอบตามตรง เมื่อประกาศผลรอบแรก วิศวกรคนดังกล่าวเป็นหนึ่งในผู้ผ่านคัดเลือก (Short list) ซึ่งจะต้องสัมภาษณ์ หรือทดสอบกันต่อไป เพื่อนเขาถามผมว่า เขามีโอกาสเป็นหนึ่งเดียวที่ถูกคัดเลือกหรือไม่ ผมตอบว่า มีเหตุผลอะไรที่เขาจะได้ และมีเหตุผลอะไรที่เขาจะไม่ได้ ได้ยินเพื่อนเขาบอกว่า น่าจะได้แน่ ๆ คิดเช่นนั้นก็แล้วไป เพราะหากงั้นน้อยกว่านี้ก็ต้องถามว่า แล้วถ้าอยากให้ได้แน่ ๆ จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องอย่างไร แต่ที่ดี ไม่ถามก็ไม่ต้องบอก เปลืองเวลา

สองสามเดือนผ่านไป วิศวกรท่านนั้นแจ้งว่า เขาเป็นหนึ่งในสองคนสุดท้ายที่องค์กรคัดเลือกไว้ แต่สุดท้ายไม่อาจเลือกเขา เพราะว่า มีคุณสมบัติบางอย่างที่ขัดแนวปฏิบัติขององค์กร ทั้งที่ทุกอย่างเลอเลิศหมด ผมบอกเขาว่า น่าสมเพช เหตุผลที่เขาขมาอ้างเป็นแค่คำพูดปลอบใจให้แก่รู้สึกดี มีคุณค่าในตัวเอง กลับกัน หากเขาต้องการแก้ ต่อให้มีข้อบกพร่อง หรือข้อขัดข้องร้อยแปดข้อ เขาก็คงหาเหตุผลมาอธิบายเพื่อรับแก้เข้าทำงานได้หมด เขาโกรธผมมาก แต่ยอมรับว่าคงจะจริงอย่างที่ผมพูด แต่ก่อนจากก็ถามผมว่า เคยมีใครพูดปลอบใจผมบ้างไหม ผมก็ตอบตรง ๆ ว่า มนุษย์ทุกคนหากอยู่ในสังคม ไหนเลยจะห่างไกลจากคำพูดปลอบใจของผู้คนในสังคมเล่า ทุก ๆ วันลองสังเกตดูก็ได้ว่า ทุก ๆ คนจะได้ยินได้ฟังคำพูดปลอบใจจากผู้คนรอบตัวท่าน คำพูดปลอบใจสังเกตง่าย คือฟังไพเราะ เหมือนกับจะทำให้เรามีกำลังใจอีกเหมือนอย่างประหลาด ลืมคำว่าเสียใจ หรือผิดหวังไปหมดสิ้น แต่ไม่นานก็ปล้นปราสาทราก (แปลว่าหายไปแบบไร้ร่องรอย) ผมว่าทุกคนใช้ชีวิตในสังคมมานานพอจนฟังออกว่า คำพูดใด หรือคำพูดใครเป็นคำพูดปลอบใจ ว่าแต่ท่านเถอะครับ เคยพูดปลอบใจผมหรือเปล่า ผมรู้นะครับ

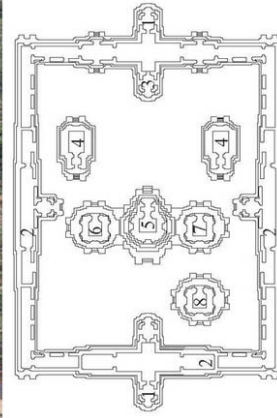
ปราสาทสระกำแพงใหญ่

ขอเล่าเรื่องต่อเมื่อครั้งขับรถมาจากกรุงเทพฯ ออกจากปราสาทศรีขรภูมิ ผมขับรถมุ่งหน้าจังหวัดศรีสะเกษ แต่เมื่อถึงอำเภออุทุมพรพิสัย ซึ่งห่างจากจังหวัดศรีสะเกษราว ๒๕ กิโลเมตร ก็เปลี่ยนใจหยุดแวะปราสาทสระกำแพงใหญ่ ซึ่งอยู่ตรงหัวโค้งที่ทางรถไฟ กรุงเทพฯ-อุบลราชธานี ตัดกับทางหลวง ๒๒๖ พอดี ๆ ที่ทางตัดกันนี้ ผมถ่ายรูปไว้ใช้สอนวิศวกรรมทาง เพราะเป็นทางตัดกัน ตรงโค้งที่ชันมาก และทางรถไฟนี้เอง ที่แยกเอาสระน้ำ (บาราย) ออกจากบริเวณปราสาท ปัจจุบันคงพอเหลือเค้า หรือร่องรอย

ปราสาทสระกำแพงใหญ่ตั้งอยู่ในวัด ได้ถูกบูรณะฟื้นฟูมาแล้ว และโชคที่ที่ตัวปราสาทกับเขตพุทธสถาน แม้มิได้แยกกันชัดเจน แต่ก็มีมีการปรับภูมิทัศน์ ให้แยกส่วนออกจากกันด้วยความรู้สึก หากวัดและชุมชนช่วยกันวางแผน ก็น่าจะเป็นเหตุให้ปราสาทแห่งนี้คงอยู่ไปอีกนาน

ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า ปราสาทสระกำแพงใหญ่สร้างขึ้นในสมัย หรือศักราชใด แม้ว่าจะพบจารึก ณ โบราณสถานแห่งนี้ ซึ่งมีข้อความกล่าวถึงการซื้อที่ดินถวายแด่เจ้านายผู้ล่วงลับ แต่กลับไม่ได้กล่าวถึงการสร้างปราสาท อีกทั้งปี พ.ศ.๑๕๘๕ ที่ปรากฏในจารึก ก็ไม่ใช่ปีที่ก่อสร้างปราสาท อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาดังกล่าวเป็น

รัชสมัยที่พระเจ้าสุริยวรมันที่๑ ครองราชย์ แต่ก็มิได้หมายความว่าพระองค์เป็นผู้สร้าง ศึกษาจากลวดลายต่าง ๆ รูปแบบทางศิลปกรรม และสถาปัตยกรรม สันนิษฐานว่าปราสาทสระกำแพงใหญ่น่าจะมีอายุอยู่ในศิลปะเขมรแบบ คลัง (หรือแกลง - Klong) ต่อแบบบาปวน หรือประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๖ ถึงปลายพุทธศตวรรษที่ ๑๖ กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๙๘ คูแผนผังปราสาทก่อนดูรูป

ผังปราสาทสระกำแพงใหญ่

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ ถึง ๑๓ ด้านหน้าตัวปราสาท หันหน้าเข้าหาพระอุโบสถ มีลักษณะเป็นระเบียบคด (ระเบียบรอบบริเวณปราสาท) มีบันไดทางขึ้น โคปุระ (ตำแหน่งหมายเลข ๑) และประตูหินเล็ก ๆ ตรงกลาง นอกจากประตู จะเห็นช่องหน้าต่าง และลูกกรงลูกมะหวด (แท่งหินกลึงด้วยใบมีด) ๔ ทับหลังตรงโคปุระด้านหน้า เป็นรูปชัณฑ์

คายขุดพวงมาลัย ๕ ช่องหน้าต่าง และลูกกรงลูกมะหวด ๖ เมื่อขึ้นไปแล้วมองย้อนกลับมา จะเห็นพระอุโบสถ อยู่ตรงข้าม ๗ จารึกที่ด้านข้างแผ่นหินกรอบประตู พอเคาะได้เป็นคำ ๆ ๘ จากโคปุระด้านนอกสู่ด้านในบริเวณปราสาท ต้องลงบันได ๙ ระเบียงคตด้านซ้ายมองเห็นนครกำลังเล่นโทรสัพท์มือถือ สังเกตพื้น และกำแพงระเบียงคต ปู หรือเรียงด้วยศิลาแลงก้อนใหญ่ ไม่มีหลังคา สันนิษฐานว่าเป็นเครื่องไม้ ผุพังไปตามกาลเวลา ๑๐ ระเบียงคตด้านซ้าย ถ่ายจากบริเวณพื้นดิน ภายในปราสาท ๑๑ และ ๑๒ ระเบียงคตด้านขวาเดินตรงไปแล้วเลี้ยวซ้าย ไปสุดทางตัน ๑๓ ระเบียงคตด้านขวา ถ่ายจากถ่ายจากบริเวณพื้นดินภายในปราสาท ๑๔ และ ๑๕ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ตรงกลางมีปราสาทสามหลังบนฐานแผ่ร่วมกัน (ตำแหน่งหมายเลข ๕ ๖ และ ๗) ด้านหน้า ซ้ายและขวา มีปราสาทเล็ก ๆ อยู่ด้านหลัง เรียกบรรณาลัย (ห้องเก็บตำรา คำภีร์ - ตำแหน่งหมายเลข ๔)

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ บรรณาลัยด้านหน้าซ้าย ๒ ปราสาทสามหลังบนฐานร่วม และบรรณาลัยด้านหน้าขวา ๓ ปราสาทสามหลังบนฐานร่วมถ่ายจากด้านหน้าตรง ๔ ปราสาทสามหลังบนฐานร่วมถ่ายจากด้านซ้าย ๕ ปราสาทสามหลังบนฐานร่วมถ่ายจากระเบียงคต ๖ ปราสาทเดี่ยววงเล็ก ด้านหลัง อธิบายได้ว่า แม้ปราสาทจะสร้างขึ้นตามความเชื่อของศาสนาฮินดู แต่เพราะนับถือเทพเจ้าหลายองค์ต่างกัน จึงมีปราสาทหลายองค์

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ แนวระเบียงคตด้านขวา ๒ แนวระเบียงคตด้านขวาต่อด้านหลัง ๓ แนวระเบียงคตด้านหลัง มีเฉพาะพื้น ไม่หลงเหลือกำแพง และแท่นไม่หลงเหลือร่องรอยโคปุระด้านหลัง ๔ ประตูปลายระเบียงคตด้านหลัง ต่อกับระเบียงคตด้านซ้าย ๕ มองปราสาททั้งสามหลังจากโคปุระด้านหลัง ๖ ด้านหลังของปราสาทประธาน ทับหลังรูปยักษ์คายขุดพวงมาลัย มีรูปอื่น ๆ ด้วย แต่เลอะเลือน ๗ ด้านหน้าปราสาทประธาน ทับหลังรูป

นาฏราช สภาพชำรุดเช่นกัน ๘.ฐานเสาด้านหน้าปราสาทประธาน ลวดลายสลักยังคงงามและคมชัดเหมือนแกะเมื่อ
วันวาน ๙.ทับหลังตรงไหนก็จำไม่ได้เสียแล้วเป็นรูปพระอิศวรทรงพาหนะ คือ โคนนทิ

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑. ฝาด้านหลังปราสาทประธาน มีการทดแทนด้วยวัสดุ (อิฐ) ใหม่ เพื่อให้เห็นเค้าโครงเดิม
๒. หลุม หรือร่องสลักด้านหน้าปราสาท อาจเป็นที่ยึดตั้งอะไรสักอย่าง แต่ตำแหน่งตรงนี้ ไม่น่าจะเป็นทวารบาล ๓.
ฐานเสาของปราสาท (ตำแหน่งหมายเลข ๓) เป็นหินแตงลายเส้น ยังไม่แกะสลัก หรืออาจเจตนาจะไม่แกะสลักก็
เป็นได้ ๔. ผนังภายในปราสาทประธาน (ตำแหน่งหมายเลข ๕) ๕. และ ๖. ทับหลังของปราสาท (ตำแหน่งหมายเลข ๖
และ ๗) เป็นรูปขดพวงมาลัยด้านบนเหนือยักษ์หากจำไม่ได้ อันหนึ่งน่าจะเป็นรูปพระพรหม ทรงช้างเอราวัณ
เหนือรูปหน้ายักษ์ ๘. ภายในปราสาท (ตำแหน่งหมายเลข ๖) มีชิ้นส่วนหินแกะสลักวางอยู่กับพื้นสามชิ้น ๘. ภายใน
ปราสาทประธาน มีแท่นฐานโยนิ แต่รูปเคารพส่วนบนหายไปแล้ว ห้องนี้น่าจะเป็นห้องทำพิธี เรียก ห้องครรภคฤ
หะ เป็นเหตุผลหนึ่งที่สรุปได้ว่า ปราสาทสระกำแพงใหญ่แห่งนี้ เป็นเทวสถาน มีความสำคัญมากกว่าปราสาท
หลาย ๆ แห่งในบริเวณนี้ อาจรวมทั้งปราสาทศรีขรภูมิด้วย แต่ผมไม่พบท่อโสมสูตร (ท่อน้ำมนต์) ที่ต่อออกมา
ภายนอกปราสาท ที่ฐานโยนินี้แหละเอามือล้วงลงไปได้เกือบสุดฐาน มีน้ำขังอยู่เต็ม นักท่องเที่ยวมักอธิษฐาน แล้ว
เอาเงินเหรียญโยนลงไป และ ๙. นี่ไงครับ เจ้าถิ่น ที่คอยเอาที่ช้อนลูกน้ำไปช้อนเก็บเงินเหรียญในฐานโยนิ

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนนี้ มีจดหมายจากลูกศิษย์ และคนรู้จัก ไม่มากนัก บางเรื่องเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ที่เด่นชัดคือได้ตอบ
คำถาม และดูรูปที่กรุณาส่งไปให้ ขอบอกว่าผมจะเอาไปใช้สอนหนังสือนิสิต นักศึกษารุ่นน้อง ๆ ของพวกท่าน
ขอให้ท่านจำเริญ ๆ ขอขอบคุณครับ

Date: Wed, 30 Jul 2008 10:54:01 +0700

สวัสดิ์ครับ ผมฉริยะครับเป็นลูกศิษย์อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่ตอนนี้ผมเรียนจบแล้ว ไม่รู้ว่า
อาจารย์จำผมได้ป่าว ผมมีปัญหาสงสัยครับอาจารย์ว่า ทีม Survey ของผมมันวางพิกัดของฐานรากผิดพลาดไปทาง
ทิศตะวันออกประมาณ ๑๐ เซนติเมตร (เทคอนกรีตฐานรากไปแล้ว) แล้วทำให้เสาไม่ตรงกับในแบบสถาปัตย์ โฟร์
แมน (มีประสบการณ์สูง) เขาก็เลยเสนอว่าให้คิดเหล็กเสา(ผมมีรูปแบบมาด้วยครับ) คั้นไปตามทิศที่มันผิดมา ผม
ก็เลยไม่รู้ว่าในสภาพปัญหาแบบนี้มันแก้ด้วยวิธีนี้เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือมีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้ ผมขอรบกวน
อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำด้วยครับ ป.ล.พวกผมมีแผนที่จะชวนอาจารย์ไปทานข้าวในวันอาทิตย์ที่ ๓

สิงหาคม ถ้าชวนไปได้ผมมีอะไรจะถามอาจารย์เยอะเลยครับขอแสดงความนับถือ นายจริยะ พรรณเชษฐ์
swat_champ@hotmail.com

สถาพรตอบ การตัดเหล็กเสาเป็นการกระทำที่โง่เขลา อย่างว่าแต่คนมีประสบการณ์สูงเลย คิดจะทำก็คิดแล้ว ดูจากรูปเสาขนาดไม่ใหญ่มาก หากจะขยายขนาดตอม่อ หรือ โคนเสาให้ครอบคลุมระยะเอียง (ขยาย ๑๐ เซนติเมตร) แล้วยอมให้เสาเอียงศูนย์ แต่ต้องตรวจสอบแรงคัดในเสา และฐานราก ก็ไม่แน่ใจว่าจะทำได้ เพราะ โคนเสาดันนี้อาจไม่ใช่ตอม่อ อาจปรากฏให้เห็น เช่นเป็นเสาชั้นล่าง เพราะไม่ได้บอกมา แปลกใจที่มีเหล็กยื่นบางเส้น ไม่ได้ฝังในฐานราก แต่วาง บนหลังฐานราก โดยหลักการแล้ว ทำได้ แต่ต้องเข้าใจว่า ระยะฝังเพิ่ม (คือขนาด จำนวน และความยาวเหล็กที่ฝังในคอนกรีต เพียงพอหรือไม่) หาไม่แล้ว อาจทำให้จุดต่อยึดระหว่างฐานรากกับเสา กลายเป็นจุดยึดหมุน (Hinged) คงจะผิดเจตนาของผู้ออกแบบ เพราะปกติมักออกแบบให้ยึดแน่น (Fixed) แต่ถึงจะเป็นจุดยึดหมุนก็ต้องไม่ทำแบบในรูปหรือครับ แนะนำว่า หากฐานรากไม่ใหญ่นัก ทบทิ้งทำใหม่เถอะครับ จะได้แน่ใจว่าศูนย์ของเสาเข็ม หรือฐานรากอยู่ในตำแหน่งถูกต้อง จะได้วางเหล็กยื่นให้ถูกตำแหน่งด้วย เพราะกะคร่าว ๆ จากขนาด และจำนวนเหล็กเส้นประมาณว่า เสาต้นนี้รับน้ำหนักประมาณระหว่าง ๘๐- ๑๒๐ ตัน เพราะไม่แน่ใจว่า ใ้อี่ที่เสริมเข้าไปภายหลัง จะมีในแบบเดิม หรือเสริมเพื่อชดเชยเหล็กยื่นที่ถูกค้ำ หากไม่อยากทบทิ้ง ก็พอทำได้ แต่ผมว่า "ยุ่งยากพอกัน" ก็ต้องตรวจสอบจากรายการคำนวณว่า เสา และเหล็กยื่นรับแรงเท่าใด หากเป็นแรงอัด คือไม่มีโอกาสเกิดแรงดึงก็ง่ายขึ้น เพราะระยะฝังเพิ่มของเหล็กยื่นด้านทานแรงอัดน้อยกว่าระยะฝังเพิ่มในกรณีด้านทานแรงดึง ดังนั้น ก็อาจใช้วิธีเจาะคอนกรีตด้วยสว่านให้ได้ความลึกตามนั้น แล้วยึดเหล็กยื่นด้วย Epoxy แต่หากระยะค้ำกล่าว หนกว่าความหนาของฐานรากก็จบกัน เพราะจะขุดไปใหญ่ (พุดขูให้กลัว) หรืออาจเลือกใช้ Bolt ฝังยึดกับฐานราก แล้วเชื่อมยึดเหล็กยื่นขึ้นมาอีกที ผมว่ายิ่งพุดก็ยิ่งงง และรู้สึกลัวยาก ใ้ครับ เพราะผมเองก็ตั้งใจจะทำใ้แห้ง หรือประสาทดแตก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ หากจะแก้ไข ต้องรู้จริง และทำเองครับ เพราะทำแล้ว เราต้องมั่นใจไปตลอดอายุของโครงสร้าง หากไม่รู้ และไม่สบายใจ จะเสี่ยงทุกข์ใจไปทำไม ในงานวิศวกรรมทั้งปวง การทำให้ถูกต้องง่ายกว่าการแก้ไข ทั้งหมดที่กล่าวมานั้น หากเลือกได้ ผมจะไม่ค้นหุ้รงทำ ดังนั้น ทบทิ้งทำใหม่เถอะครับ อีกวิธีหนึ่งคือ ไม่ต้องทำอะไร ปล่อยให้เสาดันนี้มันอยู่อย่างนี้แหละ แต่แก้ด้วยการขยายคานที่เสารองรับ (ก็แปลว่าต้องขยายให้คานกว้างขึ้น ๑๐ เซนติเมตร) วิธีนี้เขาทำ ๆ กันเยอะ แต่ต้องแน่ใจว่า สามารถปิดบังเสาดันที่ผิดตำแหน่งนี้ กับคานที่กว้างขึ้น โดยอาศัยงานสถาปัตยกรรมตกแต่ง ให้รอดพ้นจากสายตาคนได้ เพื่อจะไม่เห็นความน่าเกลียดนี้

Date: Thu, 31 Jul 2008 08:56:37 +0700

ขอบคุณครับอาจารย์ ขอขอบคุณสำหรับคำแนะนำ แล้วชั้ก่อนวันอาทิตย์ที่ ๑๑ สิงหาคม ผมจะโทรชวนอาจารย์ไปทานข้าวณะครับขอแสดงความนับถือ นาย จริยะ พรรณเชษฐ์ swat_champ@hotmail.com

เสาเอียงศูนย์ ของจริยะ พรรณเชษฐ์ ป่านนี้ไม่รู้เป็นอย่างไร

Date: Tue, 29 Jul 2008 15:46:08 +0000

รูปหลังคา เป็นหลังคาทางเชื่อมระหว่าง Shop โยธา มาติก CE ครับ (รับรองไม่มีใครสังเกต)

ป.ล.ผมแอบเข้าห้องประชุมแล้วปีนหน้าต่างออกไปถ่ายด้วยครับ นายสาณุภาค เสาร์เรือน kokkek@hotmail.com สถาปนิกตอบ ผมอ่านเมลล์นี้ตอนตีหนึ่งกว่า ด้วยความตื่นเต้น ไม่ใช่เพราะได้รูปถ่าย แต่ตื่นเต้นเพราะผมไม่คิดว่าจะได้รับเมลล์จากสาณุภาค แอบดีใจว่าสิ่งที่ผมสู้สุดสำหรับระแวงถ่ายรูปมาสอนหนังสือ จะเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกศิษย์ ที่อาจมีใช้คนเรียนเก่งมาก มีความสนใจที่จะเรียนรู้ หรือจดจำสิ่งที่พบเห็น เพราะวันหนึ่งข้างหน้า หากจะต้องทำงานแบบนี้ เขาจะนึกออกว่าได้เคยเห็นงานทำนองนี้ที่ไหน สามารถใช้เป็นแบบอย่าง หรือค้นแบบได้ หรือหากลองคำนวณออกแบบแล้ว ก็อาจใช้สอบเทียบความถูกต้องได้ เรียกการเรียนรู้แบบนี้ว่า Case-based Engineering ครับ ทางการแพทย์ และธุรกิจใช้กันมาก ที่เขาเรียกย่อ ๆ ว่า Case นั้นแหละ สาณุภาคคงจะสอบกลางภาคไปแล้ว ทั้งสาณุภาคและเพื่อน ๆ คงแอบตำหนิว่าข้อสอบเหมือนจะง่าย หรือคิดแบบไม่น่าเลย แต่ก็นั่นแหละ เป็นข้อสอบของผมโครงถักที่เห็นเป็นโครงถักสามมิติ Space truss ทรง Pyramid แต่เพิ่ม Top Chord เพื่อให้สามารถวางหลังคาน้ำหนักเบาโปร่งแสงทรงปิรามิด ที่สลับเลียนรูปแบบของโครงถัก เกิดรูปทรงซ้ำ ๆ กันให้ดูสวย แต่ข้อยุ่งยากก็คงเป็นเรื่องรักษาความสะอาด และการระบายน้ำนั่นเองครับ ขอบคุณนะครับ พบกันสัปดาห์หน้าครับ

หลังคาโดยสาณุภาค เสาร์เรือนส่งมาจากมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พิชญ์โลก

Date: Sun, 27 Jul 2008 23:46:42 +0700

สุขสันต์วันเกิดอาจารย์ที่เคารพ กราบเรียน อาจารย์ที่เคารพ เนื่องในวันคล้ายวันเกิด ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กระผมขอน้อมสการองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดจนพระอรหันต์ทุกพระองค์ คุณพระศรีรัตนตรัย คุณพระแก้วมรกต คุณพระสยามเทวาริราช และสิ่งศักดิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข ความเจริญ มีความรุ่งเรือง ขอให้เป็ร่วมโพธิ์ รมไทร ของลูกศิษย์และนักศึกษา และที่สำคัญขออานิสงส์แห่งบุญจากการที่กระผมได้ปฏิบัติมาตลอดตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันส่งผลให้สุขภาพของอาจารย์สมบูรณ์แข็งแรง ที่เจ็บป่วยอยู่ที่ขอให้หายโดยเร็วพลันนะครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง อนิรุทธิ์ เปรมเพชร anirut_prempet@yahoo.co.th

สถาปนิกตอบ ขอบคุณครับ ขอบคุณที่ไม่เคยลืมขอให้มีความเจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จในชีวิต ตลอดไป ขอบคุณครับ ป.ล. กำลังทำซีดีแจก ให้บอกที่อยู่ด้วย จะส่งมาให้

อนิรุทธิ์ตอบกลับ กราบขอบพระคุณสำหรับคำอวยพร ความเมตตาและคำสั่งสอนดี ๆ ที่อาจารย์มิให้เสมอมาเนะครับ เป็นมงคลอย่างสูงสำหรับผมครับ ขอบพระคุณสำหรับ CD ที่อาจารย์จะส่งให้เนะครับ อนิรุทธิ์ เปรมเพชร

บริษัท ซินเท็ค คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๕๕/๗-๑๑ ซอยสุขุมวิท ๖๓ (เอกมัย) ถนนสุขุมวิท แขวง
คลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

Date: Sun, 27 Jul 2008 15:35:22 +0000

สวัสดีครับอาจารย์ เนื่องในโอกาสครบรอบวันคล้ายวันเกิด ก็ขออวยพรให้อาจารย์มีความสุขและมีสุขภาพดี และขอให้มีความสุข สมหวังทุกประการ สวัสดีครับ somyot_chanda@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ ตัวเล็ก ว่าแต่ว่า รู้ได้ไง ขอให้เรียนเก่ง ๆ จบไว ๆ เป็นคนดี มีความเจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จในชีวิต ตลอดไป ขอบคุณครับ

Date: Sun, 27 Jul 2008 16:34:54 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ สุขสันต์วันเกิดครับขอให้อาจารย์มีความสุขแข็งแรงครับ ขอให้อาจารย์มีความสุขตลอดไป ครับด้วยความเคารพอย่างสูง อรรถวิษณุ บุญญกิจ ball_nn20@hotmail.com

สถาพรตอบ วันนี้ผมไม่ได้ไปสอนหนังสือ ตั้งแต่เช้า กินยาเม็ดสุดท้าย เพราะเจ็บปวดอาการไม่เกรนมาก วันนี้จึงเป็นวันหนึ่งที่โชคไม่คืนจากโรคภัยไข้เจ็บ ถึงอย่างไรก็ขอบคุณครับ เพราะน้อยคนนักที่จะรู้และจำวันนี้ ขอให้มีความสุขความเจริญ และประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงาน ขอบคุณครับ

Date: Sat, 26 Jul 2008 20:49:30 +0700

อาคารโชว์รูมฟั่งทีนครสวรรค์ ครับ โคนลมกระโชกพัดพัง จากสถานที่ก่อสร้างด้านข้างเป็นที่โล่ง ไม่ไกลจากภูเขามากนัก มีการทำแผงบังด้านข้างเป็นพื้นป้าย(รับลมเต็มๆ)เสาเป็น I beam โครงหลังคาเป็น โครงถัก ที่สังเกตคือ Support เป็น เหล็ก Plate ที่มีการเจาะยึด เหล็กโครงสร้างจากเสาปูน และมีการเจาะ รูเพื่อเทปูน Grout หัวเสา และรอยเชื่อม เป็นการเชื่อมแบบเชื่อมรอบ ไม่ได้โผล่เหล็ก โครงสร้างออกมาบน plate แก่เชื่อมรอบ ไม่ได้พับรัด Plate สังเกตจากวัสดุที่ใช้ Plate ไม่มีอาการช่วย เสาก็ยังแข็งแรงดีสภาพไม่ฉีกขาด โครงหลังคาก็ยังรักษาสภาพได้ ใกล้เคียงเดิม มีเพียงรอยเชื่อมเหนือ Support ที่หลุด และบางส่วนฉีกขาด สราวุธ ฉันทวิบูลย์ มั่น โถกราบ ๐๘๑ ๕๗๓ ๒๑๐๕ sarawoot_ar@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณหมั่น โถกราบแสรายงานได้ชัดเจน ชัดแจ้ง บริสุทธิ์ ยุติธรรม เหมือนนักข่าวมืออาชีพ พิจารณาแล้ว บอกได้ว่า สมควรฟังจะตายหา ฟังได้ดี สวยงาม เหมือนกับที่คนออกแบบ และคนสร้างตั้งใจอย่างไม่มีที่ติ เสียอย่างเดียว ไม่มีคนตายให้สะใจสัก ๆ อย่างบอกนะว่าแกมีส่วนเกี่ยวข้องกับ สวัสดีครับ

ปล. หลังจากที่แก่ปรากฏตัวบนโลกไซเบอร์ บนเวบ สถาพร เพื่อน ๆ ของแกก็เดินพาเหรดออกมากันตรึม แปลว่า แอบอ่าน แต่ไม่ยอมแสดงตัว

ขอเชิญวิศวกรและว่าที่วิศวกรทั้งหลายดูเองเถิดว่า ฟังเพราะอะไร ผมว่าฟังตอนนี้ดีกว่าฟังตอนสร้างเสร็จจะครับ

Date: Wed, 23 Jul 2008 15:24:01 +0700

สุขสันต์วันคล้ายวันเกิดค่ะ สวัสดิ์ค่ะอาจารย์ ขอบคุณค่ะที่บอกว่าลุงเท้า Lee ไม่มีขายแล้ว ไม่จั้นหนุงไปเสล่อ
ถามพนักงานขายตามห้างสรรพสินค้า เคียนี่เป็นคนต่างจังหวัดค่ะ ประมาณเดือน หรือสองเดือนถึงจะได้เข้ากรุง
(เทพฯ) สักที เคยอ่านใน x-file ตอนเก่า ๆ เรื่องของเสื้อเจ็ดสีขาว เลยคิดว่าหาเสื้อเจ็ดสีขาวให้อาจารย์ดีกว่า แต่ไม่
ทราบว่าจะกะขนาดเสื้อถูกหรือเปล่า และทราบจาก x-file ตอนเก่า ๆ อีกเหมือนกัน ว่าเดือนนี้เป็นเดือนเกิดของ
อาจารย์ แต่ไม่แน่ใจว่าเป็น วันที่ 27 กรกฎาคม หรือเปล่า ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงนะค่ะ (เห็นจากตารางสอน
ของอาจารย์แล้วคงยาก) และขอให้อาจารย์มีความสุขค่ะ รักและเคารพ วราภรณ์ กะฐินเทศ
kathintade444@yahoo.co.th

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ วันที่ ๒๗ ครับ ผมใส่เสื้อขาวแขนสั้น เบอร์ L ครับ หากเลือกยี่ห้อได้ ก็มักซื้อ Alan
Delon (อแลง เดอร์ลอง) ซึ่งราคาไม่แพง มีขายตามห้างต่างๆ และผ้ามันเป็นแบบกึ่งสังเคราะห์ คล้าย ๆ เสื้อ
นักเรียน คือยับยากใจครับ เวลาเดินทางนั่งรถ หรือเครื่องบินไปไหนต่อไหน หรือพับใส่ไว้ในกระเป๋าคอมพิวเตอร์
(เพราะผมไม่ถือกระเป๋าใส่ผ้าไปไหนมาไหน) แต่หากสะดวกจะซื้ออะไรก็ซื้อเถอะ ซื้อให้ก็ตายแล้ว เป็นครู
สอนหนังสือมากกว่าสิบปี ผมว่าชีวิตผมไม่เปลี่ยนมากนัก แต่เบื่อหน่ายโลก และชีวิตมากขึ้น ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดา

ปัจฉิมลิขิต

ผมรวบรวมรูปของตัวเอง ที่คนอื่นถ่ายให้ และกรุณาส่งให้ เพื่อวันหลังต้องการดู จะได้ย้อนกลับมาดู
ได้ เก็บไว้กระจัดกระจาย มักจะลบทิ้งหมด

ซ้ายไปขวา บนลงล่าง ๑ และ ๒ สอนหนังสือที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร วันสุดท้ายของวิชาการ ออกแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก (คนถ่ายคือ จักรพันธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา) ๓ ร้องเพลงกับนักดนตรีเพื่อชีวิตเจ้าประจำของภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑) ๔ สอนศิลปะ โครงการค่ายเยาวชนบุตรหลานบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (เมษายน ๒๕๕๑) ๕ ค่ายนักอิเล็กทรอนิกส์รุ่นเยาว์ e-Camp (ตุลาคม ๒๕๕๐) ๖ และ ๗ ชุมนุมไอที ออกค่ายไอทีสัญจร ที่โรงเรียนเมืองเดช อำเภอดงหลวง อุบลราชธานี ๘ การประชุมวิชาการและประชุมสภาคณบดีวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ชะอำ (พฤษภาคม ๒๕๕๑) และ ๙ เมื่อ Tupolev 154M "NYAKOBO" ยังทะยาน โยบินบนฟ้า

ผมเขียนอีกไฟล์ตอนนี้ที่บ้าน บ้านเก่า ๆ ของผมเป็นหนึ่งในบ้านโบราณของจังหวัดอุบลราชธานี ที่พ่อและแม่ซื้อไว้ตั้งแต่เมื่ออพยพไปตั้งถิ่นฐานที่นั่น สังเกตบ้านหลังหัวมูมถนนฝั่งตรงข้าม ก็เป็นบ้านโบราณในยุคเดียวกัน ส่วนรูปขวาคืออาหารมือเที่ยงเป็นผัดเผ็ดไก่บ้าน บ้านผมจะซื้อไก่บ้านจากแม่ค้าชาวบ้านที่เดินผ่านหน้าบ้านทุกวัน มีขายไม่ทุกวัน ครั้งละตัวหรือสองตัว ที่ซื้อเพราะเหตุสงสาร เมื่อคราวหวัดนกระบาด ไม่มีใครกล้าซื้อไก่เหล่านี้กิน เพราะราชการโฆษณาในสื่อต่าง ๆ เชิญชวนให้ซื้อไก่ก่อนามัขบรรจุนิฉุนสุญญากาศ ก็แล้วชาวบ้านจน ๆ เหล่านี้เลี้ยงไก่มาแทบตายจะเอาไปขายนรกที่ไหนล่ะครับ นี่แหละสังคมไทยที่โหดร้ายขึ้นทุกวัน ที่สำคัญสังคมไม่เคยมีค่าพูดปดลอบใจให้คนเหล่านี้เลย แม้สักครั้งเดียว